اخبار

اصرار ناتو بر وابستگی دفاعی اروپا به آمریکا

دبیرکل سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) اعلام کرد که شکی در حمایت آمریکا از ناتو ندارد و سیستم دفاع اروپایی نباید از دفاع آمریکایی مستقل باشد.

به گزارش ایرنا، انتشار اسناد راهبرد امنیت ملی آمریکا به تازگی نشان داد که این کشور از اروپائیان می‌خواهد هزینه دفاع از خود را پرداخت کنند. همین امر در کنار گمانه‌زنی‌ها در خصوص کاهش تعهدات ایالات متحده به ناتو، تسریع تشکیل سیستم دفاعی مستقل اروپا را برای قاره سبز به یک ضرورت تبدیل کرد.

اما مارک روته دبیرکلش ناتو در تازه‌ترین اظهارات بر ادامه وابستگی دفاع اروپا به آمریکا تاکید کرد و گفت: کشورهای عضو ناتو هنوز می‌توانند روی ایالات متحده حساب کنند سیستم دفاع اروپایی نباید از دفاع آمریکایی مستقل باشد.

تارنمای «یوراکتیو» در این باره نوشت: در حالیکه دونالد ترامپ رئیس جمهوری آمریکا بر اساس اسناد راهبرد امنیت ملی کشورش از متحدان اروپایی خواسته تا «بار دفاع را تقسیم کرده» و «مسئولیت اصلی» امنیت این قاره را بر عهده بگیرند، روته این ایده را که اروپا باید مسئولیت دفاع از خود را به تنهایی بر عهده بگیرد، رد می‌کند.

وی روز جمعه در مصاحبه با خبرگزاری آلمانی (DPA) گفت: اروپا باید بیشتر برای امنیت خود هزینه کند، اما در کنار ایالات متحده.

روته ادامه داد: من مطمئن هستم که ایالات متحده کاملا از ناتو حمایت می‌کند. شکی در این مورد وجود ندارد.

دبیرکل ناتو تاکنون اصرار داشت که واشنگتن با وجود بازگرداندن بدون جایگزین یک تیپ رزمی از رومانی به ایالات متحده در اکتبر (آبان) گذشته، به این قاره متعهد خواهد ماند.

با این حال، این اقدام اولین گام مشخص کاهش حضور نظامی آمریکا در اروپا تلقی می‌شود.

بر پایه این گزارش، اظهارات او همچنین در حالی مطرح می‌شود که متحدان اروپایی منتظر تصمیمات آمریکا هستند که انتظار می‌رود منابع خود را از اروپا به منطقه هند و اقیانوس آرام منتقل کند. ایالات متحده همچنین در ماه مارس (اسفند) حمایت نظامی خود از اوکراین را به حالت تعلیق درآورد و اروپایی‌ها را مجبور به پر کردن شکاف‌ها کرد.

در ماه ژوئن (خرداد/ تیر)، سران کشورهای عضو ناتو متعهد شدند که هزینه‌های نظامی خود را به ۳.۵ درصد از تولید ناخالص داخلی و سایر هزینه‌های مربوط به دفاع را به ۱.۵ درصد افزایش دهند.

تا به امروز، تنها لهستان و لیتوانی از ۴ درصد فراتر رفته‌اند. طبق برآوردهای ناتو، بیش از نیمی از کشورهای عضو در محدوده ۲ درصد باقی مانده اند.

پیام ویژه کیم جونگ اون به پوتین

کیم جونگ اون با ارسال پیامی به ولادیمیر پوتین، گفت روابط با روسیه در صمیمانه‌ترین حالت خود است و پیونگ‌یانگ همواره در کنار روسیه می‌ایستد.

به گزارش ایسنا، خبرگزاری مرکزی کره موسوم به «کی‌سی‌ان‌ای» گزارش داد که کیم جونگ اون، رهبر کره‌شمالی، به مناسبت جشن‌های سال نو، پیام تبریکی برای ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، ارسال کرده و تأکید کرده است که روابط بین دو کشور به قوت خود باقی است و کره‌شمالی همیشه در کنار روسیه خواهد ایستاد.

براساس این گزارش، کیم جونگ اون امروز شنبه، ۲۷ دسامبر، پیام تبریکی به پوتین ارسال کرد و گفت که هیچکس نمی‌تواند روابط و اتحاد مردم کره‌شمالی و روسیه را از بین ببرد.

کیم جونگ اون در پیام تبریک خود نوشت: «در طول سال ۲۰۲۵، روابط کره و روسیه به عنوان صمیمانه‌ترین روابط متحد، که در یک سنگر خون، غم و شادی را به اشتراک می‌گذارند، قوی‌تر شده است و قدرت و نیروی مطلق آنها به وضوح بیشتری در صفحات دوران و تاریخ ثبت شده است.»

رهبر کره‌شمالی تأکید کرد که عدالت و حقیقت، پیروزی و شکوه همیشه متعلق به پوتین و روسیه خواهد بود. او همچنین برای رئیس‌جمهور روسیه آرزوی سلامتی و موفقیت بیشتر در کار مسئولانه‌اش در حفاظت از عزت و منافع روسیه کرد.

کیم جونگ اون نوشت: «می‌خواهم بار دیگر به شما اطمینان دهم که من، دولت جمهوری دموکراتیک خلق کره [کره‌شمالی] و تمام مردم کره همیشه در کنار شما و مردم برادر روسیه خواهیم بود.»

به گزارش ریا نووستی، او گفت که از اینکه به همراه پوتین در حال خلق «تاریخ بزرگ روابط کره و روسیه، تاریخ شکوفایی ابدی دوستی» است، احساس افتخار می‌کند.

مادورو:

روح هیتلر هنوز حول محور قدرت‌های جهانی پرسه می‌زند

رئیس جمهور ونزوئلا گفت که روح رهبر آلمان نازی هنوز در جهان پرسه می‌زند و اطراف قدرت‌های جهانی می‌چرخد.

به گزارش ایلنا به نقل از اسپوتنیک، «نیکولاس مادورو»، رئیس جمهور ونزوئلا، روز گذشته -جمعه- گفت که روح هیتلر هنوز در جهان پرسه می‌زند و حول محور قدرت جهانی می‌چرخد. مادورو در جریان سخنرانی در دیدار با معاونان خود که در کانال رسمی وی در پلتفرم تلگرام منتشر شد، توضیح داد که او ماه می گذشته به مسکو پایتخت روسیه سفر کرد تا در رویدادهای جشن هشتادمین سالگرد پیروزی بر نازیسم شرکت کند.

در جریان این دیدار مادور گفت: «پیروزی ارتش سرخ و جماهیر شوروی تاریخ بشریت را به دو بخش قبل و بعد از بی رحمی هیتلر تقسیم کرد».

وی افزود: «روح هیتلر هنوز در جهان پرسه می‌زند و حول محور قدرت جهانی می‌چرخد».

آیا بی‌بی ترامپ را بر سر تهران متقاعد می‌کند؟

خاورمیانه بر لبه تیغ ۲۰۲۶

با نزدیک شدن به سال جدید میلادی، طیف وسیعی از روندهای ژئوپلیتیکی و امنیتی نیازمند توجه دقیق هستند. از احتمال از سرگیری درگیرب اسرائیل و ایران گرفته تا تحولات در نقاط حساس متعدد، مجموعه‌ای از متغیرهای حل‌نشده، مسیر خاورمیانه را در سال ۲۰۲۶ شکل خواهند داد

در این گزارش به روندهای کلیدی خاورمیانه در سال ۲۰۲۶ اشاره شده است که می‌توانند چهره این منطقه را تغییر دهند؛ تقابل ایران و اسرائیل، جنگ غزه، چالش سوریه پس از اسد و رقابت شدید عربستان و امارات برای گسترش حوزه نفوذ.

به گزارش اکوایران، با نزدیک شدن به سال جدید میلادی، طیف وسیعی از روندهای ژئوپلیتیکی و امنیتی نیازمند توجه دقیق هستند. از احتمال از سرگیری درگیرب اسرائیل و ایران گرفته تا تحولات در نقاط حساس متعدد، مجموعه‌ای از متغیرهای حل‌نشده، مسیر خاورمیانه را در سال ۲۰۲۶ شکل خواهند داد.

اسرائیل و ایران: آتش‌بس شکننده

به نوشته جورجیو کافیرو، تحلیل‌گر مسائل منطقه‌ای، در العربیه الجدید، یک روند کلیدی در سال ۲۰۲۶ به آتش‌بس اسرائیل و ایران با میانجی‌گری آمریکا مربوط می‌شود که باعث پایان یافتن جنگ در ژوئن ۲۰۲۵ شد. در حالی‌که این آتش‌بس طی شش ماه گذشته به طور گسترده پایدار باقی مانده است، نگرانی‌هایی وجود دارد که مبنی بر اینکه آتش‌بس در ماه‌های پیش‌رو از بین خواهد رفت. بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، قرار است در تاریخ ۲۹ دسامبر (۸ دی) در فلوریدا با دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، دیدار داشته باشد و گفته می‌شود و تلاش دارد در طول این دیدار، بر ادامه حملات بر ایران فشار تأکید کند.

دیدار نتانیاهو از کاخ سفید می‌تواند مسیر تنش‌های آینده میان تهران، تل‌آویو و واشنگتن را تعیین کند. مسئله برنامه هسته‌ای ایران به طور گسترده از مرکز بحث‌های نو محافظه‌کاران اسرائیل و آمریکا برای حمله به ایران خارج شده و توجهات تقریبا به طور کامل به قابلیت‌های موشکی تهران معطوف شده است. در تاریخ ۲۰ دسامبر، رئیس ستاد ارتش اسرائیل به رئیس فرماندهی مرکزی آمریکا اعلام کرد که اسرائیل نسبت به رزمایش موشکی اخیر ایران عمیقا نگران است و مدعی شد که این مانور می‌تواند پوشش برای یک حمله غافل‌گیرانه باشد.

دکتر حسین ایبیش، محقق ارشد مقیم در موسسه کشورهای عربی خلیج فارس، با توصیف این آتش‌بس به عنوان «فوق‌العاده ضعیف»، به العربیه الجدید گفت: «اسرائیلی‌ها بی‌صبرانه منتظر از سرگیری درگیری با ایران هستند و ممکن است خیلی زود، شاید در نیمه اول سال ۲۰۲۶، برای انجام این کار تلاش کنند.»

دکتر توماس جونو، استاد دانشکده تحصیلات تکمیلی امور عمومی و بین‌المللی دانشگاه اتاوا، ادعا کرد که کابینه نتانیاهو در سال ۲۰۲۶ تحت فشارهای داخلی برای بهره‌برداری از این فرصت برای حملات جدید علیه ایران پس از جنگ ۱۲ روزه خواهد بود. سوال اساسی این است که آیا کاخ سفید به تلاش نتانیاهو برای شعله‌ور کردن مجدد درگیری تن خواهد داد یا خیر. با این حال، همانطور که دکتر جونو می‌گوید، رفتار بسیار غیرقابل پیش‌بینی ترامپ باعث شده است برآورد اینکه آیا او مواضع اسرائیل درباره ایران را مهار خواهد کرد یا از آن‌ها حمایت به عمل خواهد آورد، بسیار دشوار باشد.

دکتر گوخان ارلی، هماهنگ‌کننده مطالعات خلیج فارس در ORSAM (یک اندیشکده مستقر در آنکارا)، بر نقش حیاتی واشنگتن در برقراری آتش‌بس بین اسرائیل و ایران که حداقل جنگ ۱۲ روزه را متوقف کرد، تأکید کرد. با این حال، او همچنین تأکید کرد که چگونه محرک‌های اساسی خصومت بین اسرائیل و ایران همچنان پابرجا هستند که باید ناظران را نسبت به از سرگیری درگیری در سال آینده نگران کند.

او به العربیه الجدید گفت: «اگرچه آتش‌بس پس از شش تا هفت ماه ادامه دارد، اما علل ریشه‌ای تنش اسرائیل و ایران به اندازه کافی ساده به نظر نمی‌رسد که با مداخله نظامی و سیاسی ایالات متحده حل شود»؛ بنابراین، می‌توان استدلال کرد که آتش‌بس ایالات متحده این درگیری را متوقف کرده، اما آن را به طور کامل حل نکرده است و این درگیری از نظر اقتصادی، سیاسی و شاید نظامی در طول ۲۰۲۶ ادامه خواهد یافت.

غزه: آتش‌بس شکننده و عدم قطعیت مداوم

بسیار بعید است که در سال ۲۰۲۶ فلسطینی‌ها به یک کشور مستقل و عاری از اشغال اسرائیل دست یابند. با این حال، سوال اصلی برای سال پیش‌رو این است که آیا ابتکار صلح ترامپ در حالی که آتش‌بس اکتبر ۲۰۲۵ پابرجاست - هرچند به طور ضعیف، در میان نقض‌های مداوم اسرائیل - پیشرفت خواهد کرد یا اینکه آتش‌بس کاملا فرو می‌پاشد و جای خود را به از سرگیری عملیات نظامی نسل‌کشی همه‌جانبه اسرائیل علیه این منطقه می‌دهد.

با توجه به سابقه اسرائیل در تضعیف آتش‌بس و دیپلماسی، همانطور که در غزه در مارس ۲۰۲۵ مشاهده شد، دلایل زیادی وجود دارد که انتظار داشته باشیم عملیات نظامی در صورت دریافت تأیید واشنگتن از سر گرفته شود. از زمان اجرای آتش‌بس غزه در ۱۰ اکتبر، گزارش شده است که نیروهای اسرائیلی بیش از ۷۳۰ مورد نقض آتش‌بس، از جمله حملات هوایی و توپخانه‌ای و همچنین تیراندازی مستقیم داشته‌اند که منجر به جان باختن بیش از ۴۰۰ فلسطینی شده است.

دکتر جونو گفت که او درباره وضعیت کلی غزه «بسیار بدبین» است. او به خبرگزاری العربیه الجدید اعلام کرد: «اسرائیل هیچ تمایلی به عقب‌نشینی بیشتر نشان نمی‌دهد، بعید است حماس خلع سلاح شود و سایر ارکان طرح صلح ترامپ، به ویژه نیروی بین‌المللی ایجاد ثبات، بعید است که به ثمر برسند.»

چالش سوریه پس از اسد

در اوایل سال ۲۰۲۶، ثبات سوریه به توانایی احمد الشرع رئیس‌جمهوری این کشور، در حفظ یک کشور متحد با وجود تهدیدات ناشی از تجاوز اسرائیل، ظهور مجدد داعش و تنش‌های فرقه‌ای داخلی بستگی دارد. دکتر حسین ایبیش خاطرنشان می‌کند که اگرچه پیشرفت دولت جدید اندک است، اما تا حد زیادی «اطمینان‌بخش» بوده است.

در حالی‌که آمریکا تلاش دارد توافقی میان اسرائیل و سوریه منعقد کند، ایالات متحده قصد دارد جنگنده‌های اف-۳۵ را به قطر نیز بفروشد؛ اقدامی که می‌تواند خشم بیشتر نتانیاهو را در پی داشته باشد.

نکته مهم این است که بازیگران منطقه‌ای مانند شورای همکاری خلیج فارس و ترکیه برای جلوگیری از فروپاشی دولت سوریه، از رقابت‌های قدیمی عبور کرده‌اند و به ویژه دولت ترامپ را متقاعد کرده‌اند که تحریم‌ها علیه منافع اسرائیل را لغو کند. با وجود برنامه‌های اولیه برای خروج، ایالات متحده احتمالا پس از حملات اخیر داعش، حضور نظامی خود را حفظ خواهد کرد. از محرک‌های کلیدی سوریه برای سال ۲۰۲۶ می‌توان به موفقیت عربستان سعودی در تغییر سیاست ایالات متحده به سمت تعامل با دولت سوریه اشاره کرد. همچنین همکاری مداوم بین آنکارا و ریاض برای بازسازی سوریه حیاتی است.

دکتر ایبیش به العربیه الجدید گفت: «پیروزی عربستان بر اسرائیل در متقاعد کردن ایالات متحده برای پذیرش سوریه جدید، یک پیروزی قابل توجه دیپلماسی عرب بود. اما دولت ترامپ به دنبال خارج کردن نیروهای آمریکایی از این کشور بود. حمله داعش که منجر به کشته شدن آمریکایی‌ها در سوریه شد، ممکن است این روند را معکوس کند و از بسیاری جهات، سیاست دونالد ترامپ در سوریه چشمگیرترین سیاست خارجی اوست که مطمئنا توسط یک دموکرات اتخاذ نمی‌شد.

او افزود: «بنابراین، من فکر می‌کنم ترامپ احتمالا نیروهای آمریکایی را در سوریه نگه خواهد داشت و با توجه به توافق بالقوه ترکیه و عربستان سعودی برای بازسازی یک سوریه متمرکز، چشم‌انداز سوریه کاملا مناسب است.»

رقابت امارات و عربستان: خطرات زیاد در سودان و یمن

انتظار می‌رود در سال ۲۰۲۶، رقابت بین امارات و عربستان سعودی برای رهبری منطقه‌ای تشدید شود. این دو قدرت از طرف‌های مخالف در جنگ داخلی سودان حمایت می‌کنند. امارات متحده عربی از نیروهای پشتیبانی سریع (RSF) برای تضمین یک سیاست خارجی مستقل در دریای سرخ و پیشبرد دستور کار ضد اخوان المسلمین حمایت می‌کند. در مقابل، عربستان سعودی از نیروهای مسلح سودان (SAF) حمایت می‌کند. ریاض یک ارتش ملی رسمی را برای ثبات مورد نیاز سرمایه‌گذاری‌های گردشگری چشم‌انداز ۲۰۳۰ خود در امتداد دریای سرخ ضروری می‌داند؛ نقشی که معتقد است RSF «غیرقابل پیش‌بینی» نمی‌تواند آن را ایفا کند.

در یمن، شورای انتقالی جنوب (STC) تحت حمایت امارات، قلمرو قابل توجهی را تصرف کرده و کشور را به سمت تقسیم به شمال و جنوب سوق داده است. این واقعیت، عربستان سعودی را در معرض خطر به حاشیه رانده شدن قرار می‌دهد و به طور بالقوه ریاض چاره‌ای جز پذیرش یک دولت متحد امارات در جنوب در حالی‌که حوثی‌ها شمال را کنترل می‌کنند، نخواهد داشت.

هم‌زمان با حرکت هر دو کشور به سمت سیاست‌های خارجی مستقل‌تر و قاطعانه‌تر، این عرصه‌های «نیابتی» شکاف عمیق‌تری را برجسته می‌کنند. توانایی دو قدرت خلیج فارس در مدیریت این منافع واگرا در سال ۲۰۲۶ برای آینده وحدت شورای همکاری خلیج فارس و امنیت دریای سرخ حیاتی خواهد بود.

آنچه در ادامه می‌آید

با آغاز ۲۰۲۶، خاورمیانه با سالی روبه‌روست که کمتر با قطعیت و بیشتر با تعادل متزلزل جاه‌طلبی‌های رقیب، درگیری‌های حل نشده و اتحادهای شکننده تعریف می‌شود. آتش‌بس شکننده اسرائیل و ایران، ترس از شروع مجدد کمپین نسل‌کشی اسرائیل در غزه با سرعت کامل و چالش‌های پیش‌روی سوریه پس از اسد، تأکید می‌کنند که پویایی‌های منطقه‌ای چقدر سریع می‌توانند تغییر کند و پیامدهای آن در سراسر منطقه و فراتر از آن طنین‌انداز شود.

در عین حال، رقابت فزاینده بین عربستان سعودی و امارات متحده عربی در سودان و یمن نشان می‌دهد که چگونه رقابت درون شورای همکاری خلیج فارس می‌تواند چشم‌انداز سیاسی و استراتژیک منطقه، به ویژه در امتداد دریای سرخ و شاخ آفریقا را تغییر دهد. در این شرایط، قدرت‌های خارجی، از جمله ایالات متحده، بازیگران اروپایی و ترکیه، همچنان نقش محوری دارند، اما توانایی آن‌ها برای تثبیت نتایج به هیچ وجه تضمین‌شده نیست. در نهایت، سال ۲۰۲۶ برای آزمایش تاب‌آوری مشارکت‌های موجود، اثربخشی دیپلماسی و ظرفیت بازیگران منطقه‌ای برای عبور از یک محیط بی‌ثبات بدون درگیر شدن در درگیری بیشتر، آماده است.

با اشاره به حمله به نیجریه

ترامپ: زلنسکی کاره‌ای نیست

ترامپ در مصاحبه‌ای اختصاصی با رسانه آمریکایی خود را به عنوان داور نهایی هرگونه توافق صلح بین اوکراین و روسیه معرفی کرد و گفت: «زلنسکی هیچ چیزی ندارد که من آن را تأیید کنم. پس خواهیم دید او چه چیزی در چنته دارد.»

به گزارش ایسنا، صحبت‌های «دونالد ترامپ» رئیس جمهور آمریکا در گفت‌وگویی با پایگاه خبری پالتیکو در حالی مطرح شده که «ولودیمیر زلنسکی» رئیس جمهور اوکراین قرار است روز یکشنبه ۲۸ دسامبر در مارالاگو با ترامپ دیدار کند.

زلنسکی به خبرنگاران گفته است که طرح صلح جدید ۲۰ بندی را با خود در سفر به فلوریدا به همراه خواهد داشت.

این چارچوب شامل یک منطقه غیرنظامی پیشنهادی است و دیدار بین روسای جمهور آمریکا و اوکراین بر محور تضمین‌های امنیتی واشنگتن استوار است.

اما ترامپ در مصاحبه خود با پالتیکو به نظر به این پیشنهاد زلنسکی بی‌میل است و عجله‌ای برای تایید پیشنهاد او ندارد.

رئیس جمهور آمریکا گفت: «تا زمانیکه من چیزی را تایید نکنم، زلنسکی چیزی نخواهد داشت. خواهیم دید.» ترامپ در مصاحبه‌ای با نشریه پولیتیکو که روز جمعه منتشر شد، گفت: «او چیزی برای تأیید من ندارد... بنابراین خواهیم دید که چه چیزی دارد.»

آینده اوکراین بسیار وابسته به این است که بتواند ترامپ را قانع کند که به اندازه کافی امتیاز داده است. ترامپ گاهی تمایل نشان داده که برای پایان دادن به جنگ، به سمت مواضع روسیه گرایش پیدا کند.

روسیه از موضع حداکثری خود تغییر چندانی نکرده و به آخرین پیشنهاد واکنشی نشان نداده است. در همین حال، ایالات متحده، زلنسکی را تحت فشار قرار داده تا از خواسته‌های اولیه خود صرف نظر کند و به نظر می‌رسد ترامپ اغلب در چانه‌زنی‌ها صبر خود را از دست داده است.

با این حال، ترامپ همچنان معتقد است که می‌تواند دیداری موثر با زلنسکی در عمارت اعیانی خود در فلوریدا داشته باشد.

رئیس جمهور آمریکا با بیان اینکه انتظار دارد به زودی با «ولادیمیر پوتین» همتای روس خود نیز دیداری داشته باشد، ادامه داد: «فکر می‌کنم با ولادیمیر پوتین هم خوب پیش خواهد رفت.»

اظهارات ترامپ یک روز پس از آن مطرح شد که زلنسکی با «استیو ویتکاف»، فرستاده ویژه و «جارد کوشنر»، داماد رئیس جمهور، صحبت کرد. زلنسکی این گفت‌وگو را «خوب» توصیف کرد.

زلنسکی پیش از این در روز جمعه به آکسیوس گفته بود که اگر روسیه با آتش‌بس حداقل ۶۰ روزه موافقت کند، آماده است طرح ترامپ برای پایان دادن به جنگ در اوکراین را به همه‌پرسی بگذارد.

زلنسکی در مصاحبه تلفنی با آکسیوس تأکید کرد که برگزاری چنین همه‌پرسی چالش‌های سیاسی، لجستیکی و امنیتی قابل توجهی را به همراه خواهد داشت و بنابراین معتقد است که آتش‌بس ۶۰ روزه برای سازماندهی و انجام رأی‌گیری «حداقل» است.

یک مقام ارشد آمریکایی به آکسیوس گفت که روس‌ها لزوم آتش‌بس در صورت درخواست زلنسکی برای همه‌پرسی را درک می‌کنند، اما آنها یک بازه زمانی کوتاه‌تر را ترجیح می‌دهند.

این صحبت‌ها همچنین یک روز پس از آن صورت می‌گیرد که ایالات متحده حملات هوایی علیه داعش در نیجریه را آغاز کرد؛ اقدامی که رئیس جمهور ایالات متحده در رسانه‌های اجتماعی آن را تلافی کشتار مسیحیان توسط این گروه شبه‌نظامی «در سطوحی که سال‌ها و حتی قرن‌ها دیده نشده است» دانست.

ترامپ به پالتیکو گفت که این حمله در ابتدا قرار بود روز چهارشنبه انجام شود، اما وی دستور داد که آن را یک روز به تعویق بیندازد.

ترامپ در این مصاحبه اضافه کرد: «قرار بود آنها زودتر از حمله آن را راه اندازی کنند.» او ادامه داد: «و من گفتم، 'نه، بیایید به آنها یک هدیه کریسمس بدهیم...' آنها فکر نمی‌کردند این اتفاق بیفتد، اما ما به شدت به آنها ضربه زدیم. همه اردوگاه‌ها نابود شدند.»

ترامپ همچنین گفته که بنیامین نتانیاهو نخست وزیر اسرائیل هم قرار است در روزهای آتی با او دیدار کند.

وی به پالتیکو گفت: «من در روزهای آینده منتظر دیدار با زلنسکی و نتانیاهو هستم. آنها به اینجا می‌آیند.»

طبق گزارش شبکه خبر ان.بی.سی نتانیاهو، ترامپ را در جریان تهدید فزاینده ایران قرار خواهد داد.

سفر زلنسکی به آمریکا، علاوه بر تضمین‌های امنیتی، بر مدیریت نیروگاه هسته‌ای زاپوریژیا و کنترل ارضی دونباس، سرزمین‌های شرقی مورد ادعای مسکو، متمرکز خواهد بود.

طرح زلنسکی که مقامات اوکراینی آن را تلاشی برای نشان دادن انعطاف‌پذیری بدون واگذاری خاک توصیف کرده‌اند، واکنش عمومی چندانی از سوی واشنگتن دریافت نکرده است.